ROMÂNIA
Avocatul Poporului
Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, Bucureşti
www.avp.ro
Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

Serviciul contencios constituţional, recurs în interesul legii, contencios administrativ şi juridic, analiză acte normative, relaţii externe şi comunicare
Tribunalul Bacău
Secţia a II-a civilă şi de Contencios Administrativ şi Fiscal

AVOCATUL POPORULUI
REGISTRATURĂ GENERALĂ
IEŞIRE Nr. 40153...../..29.OCT. 2026

DOMNULE PRESEDINTE,

Instituţia Avocatului Poporului, cu sediul în Str. George Vraca, nr. 8, Sector 1, Bucureşti, CUI 9766550, Telefon +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: *avp@avp.ro,* reprezentată legal prin doamna **Renate Weber, Avocatul Poporului.**

În numele şi pentru petentul . având domiciliul în , judeţul Bacău, care, ***potrivit art. 1 alin. (3) teza finală din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările şi completările ulterioare, dobândeşte de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citată în această calitate,***

în contradictoriu cu **pârâţii:**

- **Unitatea Administrativ Teritorială (U.A.T.) Municipiul Bacău, judeţul Bacău**, reprezentată legal prin **Primar Stanciu-Viziteu Lucian-Daniel**, cu sediul în Str. Pictor Theodor Aman 94C, mun. Bacău, jud. Bacău, **e-mail:** contactprimarie@primariabacau.ro;
- **Primarul municipiului Municipiul Bacău, judeţul Bacău, Stanciu-Viziteu Lucian-Daniel,** cu domiciliul procesual în Str. Pictor Theodor Aman 94C, mun. Bacău, jud. Bacău, e-mail: contactprimarie@primariabacau.ro;
- **Consiliul Local al Municipiul Bacău, judeţul Bacău**, prin mandatar Primarul municipiului Municipiul Bacău, judeţul Bacău, Stanciu-Viziteu Lucian-Daniel, în temeiul Hotărârii nr. 104/06.03.2026, cu sediul în Str. Pictor Theodor Aman 94C, mun. Bacău, jud. Bacău, e-mail: contactprimarie@primariabacau.ro,

în temeiul art. 1 alin. (1) şi (2) şi art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea şi funcţionarea instituţiei Avocatul Poporului, republicată, coroborat cu art. 1 alin. (3), art. 8 şi art. 11 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu art. 3, art. 96, art. 105 - art. 107 şi art. 109 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare, art. 2 alin. (4) pct. 13, art. 3 lit. f) şi g), art. 4 alin. (8), art. 8 şi art. 35 alin. (1) - (3) din Legea nr. 101/2006 a serviciului de salubrizare a localităţilor, republicată, art. 30 alin. (1) şi (6) din Legea nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, art. 484 alin. (1) - (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, şi art. 13, art. 36 alin. (1) şi art. 81 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, formulăm prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

prin care solicităm ca, prin hotărârea pe care o veţi pronunţa, **să admiteţi cererea de chemare în judecată şi să dispuneţi:**

- anularea în parte a Hotărârii Consiliului Local al municipiului Bacău nr. 552/19.12.2025 privind stabilirea taxei de salubrizare pentru anul 2026 în municipiul Bacău, în privinţa menţiunilor cuprinse în Anexa nr. 1 – *„Nivelul taxei de salubrizare în municipiul Bacău"*, parte integrantă a acestei hotărâri, referitoare la taxa de salubrizare datorată de persoanele fizice pentru fiecare clădire rezidenţială deţinută în proprietate, respectiv:

- pct. 3.1 paragraful 1, care prevede: „*Persoanele Fizice – datorează pentru fiecare clădire cu destinația de locuința in proprietate situata in municipiul Bacău – cladire rezidentiala – asa cum sunt intelese prin art. 453 lit f) din Legea 227/215 privind Cod Fiscal: clădire rezidențială – construcție alcătuită din una sau mai multe camere folosite pentru locuit, cu dependințele, dotăriie și utilitățile necesare, care satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii (...)*";

- pct. 4 teza I, care prevede: „*Calculul taxei de salubrizare pentru contribuabilii prevazuti la pct. 3.1. se stabilește din oficiu de către organul fiscal local pe baza informatiilor existente în baza de date a cladirilor rezidentiale (cu destinatia de locuinta)*";

- pct. 8 prevederea: „*Pentru persoanele prevazută la pct. 3.1., taxa va fi în valoare de 365 lei/an*", și, în consecință,

- anularea actelor individuale de impunere și de percepere a taxei de salubrizare emise în baza hotărârii sus-menționate în privința imobilului petentului, respectiv anularea în parte a deciziei de impunere / înștiințării de plată pe anul 2026, emise de Primăria municipiului Bacău – Direcția Economică, Structura Impozite și Taxe Locale, numai în ceea ce privește stabilirea și impunerea taxei de salubrizare pentru anul 2026, în cuantum de 365 lei, pentru apartamentul situat în , precum și

- obligarea pârâtei U.A.T. Municipiul Bacău la repararea pagubei cauzate reclamantului prin obligarea acestuia la plata unei taxe de salubrizare nedatorate, stabilite în mod nelegal, respectiv restituirea sumei achitate cu titlu de taxă de salubrizare pentru anul 2026, actualizate cu rata inflației la data plății, precum și plata dobânzii legale penalizatoare, calculate de la data achitării sumei și până la data plății efective, în temeiul art. 1516, art. 1530 și art. 1535 alin. (1) din Codul civil, precum și al dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele

MOTIVE:

I. Scurt istoric al situației de fapt

Prin petiția **nr. 8047/27.02.2026**, domnul a sesizat instituția Avocatul Poporului cu privire la posibila încălcare a dispozițiilor art. 51 din Constituția României, care garantează dreptul de petiționare. Petentul a arătat că a transmis Primăriei municipiului Bacău o contestație împotriva Anexei nr. 1 la Hotărârea Consiliului Local nr. 552/19.12.2025 privind stabilirea taxei de salubrizare pentru anul 2026 în municipiul Bacău, fără a primi răspuns.

Ulterior, prin petiția **nr. 11896/24.03.2026**, petentul a solicitat sprijinul instituției Avocatul Poporului pentru introducerea unei acțiuni în contencios administrativ în vederea anulării prevederilor privind taxa de salubrizare pe anul 2026, pe care le consideră nelegale. Petentul reclamă astfel și încălcarea dispozițiilor art. 52 și art. 56 alin. (2) din Constituția României, care garantează dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Petentul, proprietar al apartamentului situat în județul Bacău, și-a exprimat nemulțumirea față de faptul că a fost obligat la **plata taxei de salubrizare aferente acestui imobil, deși apartamentul este nelocuit din luna septembrie 2014**.

În fapt, petentul are domiciliul în unde locuiește efectiv. În apartamentul din **nu locuiește nicio persoană** din luna septembrie 2014 [*situație atestată prin adeverința asociației de proprietari nr. [...] și prin facturile de utilități depuse la dosar*].

Cu toate acestea, în temeiul prevederilor Anexei nr. 1 la HCL nr. 552/19.12.2025, organul fiscal local a stabilit în sarcina petentului, din oficiu, obligația de plată a taxei de salubrizare de **365 lei** pentru anul 2026 pentru apartamentul nelocuit.

La data de 14.01.2026, petentul a transmis prin fax Consiliului Local și Primarului municipiului Bacău o contestație împotriva prevederilor Anexei nr. 1 la HCL nr. 552/19.12.2025, înregistrată la Primăria municipiului Bacău sub **nr. 103105/15.01.2026**. Prin aceasta a solicitat revocarea parțială a prevederilor care stabilesc taxa de salubrizare pentru persoanele fizice pe apartament, iar nu pe număr de persoane. Contestația are valoarea unei plângeri prealabile, în sensul art. 7 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Petentul a sesizat instituția Avocatul Poporului cu scopul anulării acestor prevederi și al recuperării sumei achitate. El apreciază că taxa este nelegală, întrucât în imobilul în cauză nu locuiește nicio

persoană, iar, nelocuind nimeni, nu s-a produs vreun deşeu menajer de natură să atragă prestarea serviciului de salubrizare.

II. Demersurile şi constatările Avocatului Poporului ca urmare a controlului realizat în cauză

În scopul soluționării petiției, în temeiul dispozițiilor art. 59 alin. (2) din Constituția României, coroborate cu dispozițiile art. 4 din Legea nr. 35/1997, republicată, instituția Avocatul Poporului a întreprins demersuri la Primăria municipiului Bacău, județul Bacău, în vederea clarificării aspectelor semnalate.

Astfel, prin adresa **nr. 8047/06.03.2026**, Biroul Teritorial Bacău al instituției Avocatul Poporului s-a adresat Primarului municipiului Bacău cu solicitarea informării în scris cu privire la modalitatea de soluționare a cererii petentului, cu transmiterea în copie a răspunsului formulat acestuia.

Ca rezultat al acestor demersuri, Primăria municipiului Bacău a transmis adresa înregistrată la instituția Avocatul Poporului sub **nr. 12350/27.03.2026**, prin care a comunicat că, la data de 06.03.2026, Consiliul Local al municipiului Bacău a adoptat hotărârea privind respingerea plângerii prealabile formulate de petent împotriva unor prevederi din Anexa nr. 1 la Hotărârea Consiliului Local nr. 552/2025, hotărâre comunicată ulterior şi petentului. Precizăm că, dintr-o eroare materială, se reține *„Hotărârea Consiliului Local Bacău nr. 106/2026"*, în realitate, hotărârea anexată adresei, prin care s-a respins plângerea prealabilă, este Hotărârea nr. 104/06.03.2026.

Potrivit art. 1 din Hotărârea Consiliului Local al municipiului Bacău nr. 104/06.03.2026, Consiliul Local, în calitate de autoritate emitentă a actului administrativ cu caracter normativ, a respins plângerea prealabilă formulată de petent. Prin art. 2 al aceleiaşi hotărâri, Primarul municipiului Bacău a fost mandatat să reprezinte Consiliul Local în fața instanței de judecată în litigiile referitoare la Hotărârea Consiliului Local nr. 552/19.12.2025.

Arătăm că, prin respingerea plângerii prealabile, autoritatea publică **a menținut impunerea taxei de salubrizare pe clădire rezidențială**, indiferent dacă locuința este sau nu locuită şi indiferent de numărul persoanelor care beneficiază de serviciu. Aceasta în condițiile în care o prevedere cu conținut identic, cuprinsă în pct. 9 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Consiliului Local nr. 525/20.12.2024 privind stabilirea taxei de salubrizare pentru anul 2025, **fusese deja anulată printr-o hotărâre judecătorească definitivă**, pronunțată într-o acțiune formulată tot de instituția Avocatul Poporului.

În raport de situația de fapt prezentată, ca urmare a controlului realizat în cauză, **față de refuzul Consiliului Local al municipiului Bacău de a revoca prevederile nelegale prin care petentul a fost obligat la plata taxei de salubrizare pentru un imobil nelocuit, apreciem că sunt incidente prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.**

III. Argumentele de drept aduse în susținerea cererii de chemare în judecată, formulată de către Avocatul Poporului, în numele şi pentru petentul

Din examinarea Hotărârii Consiliului Local al municipiului Bacău nr. 552/19.12.2025 privind stabilirea taxei de salubrizare pentru anul 2026 în municipiul Bacău rezultă că, potrivit art. 1, *„Se stabileşte taxa de salubrizare in municipiul Bacău, pentru anul 2026, asa cum rezultă din Anexele nr. 1, 2, 3 si 4 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre"*.

Taxa de salubrizare este reglementată în **Anexa nr. 1 – *„Nivelul taxei de salubrizare în municipiul Bacău"***, fiind instituită ca taxă specială pentru asigurarea şi acoperirea costurilor activităților din sfera serviciului de salubrizare, prevăzute la art. 2 alin. (3) din Legea nr. 101/2006, republicată (pct. 1 din Anexa nr. 1). Potrivit pct. 3.1 paragraful 1 din această anexă, persoanele fizice ***„datorează pentru fiecare clădire cu destinația de locuința in proprietate"*** taxa de salubrizare. Potrivit pct. 4 teza I, calculul se stabileşte din oficiu, pe baza informațiilor din baza de date a clădirilor rezidențiale. Potrivit pct. 8 prima prevedere, cuantumul taxei este de **365 lei/an**.

Conform aceleiaşi Anexe nr. 1, pentru persoanele juridice, instituțiile publice, precum şi pentru persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale şi familiale şi cabinetele profesionale, taxa de salubrizare se stabileşte **în funcție de numărul de salariați/membri înregistrați**, respectiv **34 lei/salariat/lună** (pct. 3.1 paragraful 2, pct. 3.2 şi pct. 8 prevederea a doua din acest act).

Anexa nr. 3 la aceeaşi hotărâre confirmă modul de calcul. Veniturile din taxa de salubrizare datorată de persoanele fizice sunt fundamentate exclusiv pe numărul de clădiri rezidențiale, respectiv *„Număr clădiri rezidentiale 75.000 x 30,42 lei/lună (adica 75.000 x 365/an)"*, fără vreo raportare la numărul persoanelor care locuiesc efectiv în aceste clădiri.

Se poate observa că, prin compararea acestor date, prevederile criticate stabilesc taxa de salubrizare datorată de persoanele fizice **în funcție de clădirea rezidențială deținută în proprietate**, iar **nu în**

funcție de numărul de persoane care locuiesc efectiv în imobil. Astfel, o locuință în care trăiesc mai multe persoane, o locuință cu o singură persoană și o locuință în care nu locuiește nimeni datorează aceeași taxă de 365 lei/an. Mai mult, în mod paradoxal, pentru persoanele juridice autoritatea publică a înțeles să raporteze taxa la numărul de persoane (salariați), însă pentru utilizatorii casnici, în privința cărora legea impune expres criteriul persoanei, a ales criteriul imobilului.

Prevederile din Anexa nr. 1 la Hotărârea Consiliului Local al municipiului Bacău nr. 552/19.12.2025, referitoare la taxa de salubrizare datorată de persoanele fizice pentru fiecare clădire rezidențială deținută în proprietate, contravin reglementărilor prevăzute de art. 2 alin. (4) pct. 13, art. 3 lit. f) și g), art. 4 alin. (8) și art. 35 alin. (2) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 101/2006, republicată, de art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, și de art. 484 alin. (1) - (3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, menționăm că art. 139 alin. (2) din Constituția României prevede că: *„Impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene, **în limitele și în condițiile legii**.”*.

Art. 3 lit. f) și g) din Legea nr. 101/2006, republicată, prevede că: *„Serviciul de salubrizare se organizează și funcționează pe baza următoarelor principii: (...) f) tarifarea echitabilă, corelată cu calitatea și cantitatea serviciului prestat; g) nediscriminarea și egalitatea de tratament al utilizatorilor; (...).”*. Art. 35 alin. (2) lit. a) din aceeași lege reglementează că: *„Tarifele și taxele de salubrizare pentru utilizatori se calculează și se aprobă: a) **în lei/persoană/lună**, în cazul utilizatorilor casnici, persoane fizice și asociații de proprietari/locatari; (...).”*. Totodată, la art. 4 alin. (8) din legea menționată se prevede: *„Tarifele distincte pentru activitățile desfășurate de operatori se aprobă în lei/tonă, iar taxele distincte pentru utilizatori se calculează și se aprobă **în lei/persoană/lună pentru utilizatorii casnici** și în lei/tonă pentru utilizatorii noncasnici.”*. Art. 2 alin. (4) pct. 13 din Legea nr. 101/2006, republicată, definește utilizatorii ca fiind *„utilizatori casnici, persoane fizice și asociații de proprietari/locatari, precum și utilizatori noncasnici, persoane juridice, altele decât asociațiile de proprietari, **beneficiari ai serviciului de salubrizare**”* și la art. 35 alin. (3) din același act se menționează că: *„Autoritățile administrației publice locale au obligația să implementeze instrumentul economic «plătește pentru cât arunci» (...).”*.

Art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, prevede că: *„(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, aprobă taxe speciale. (...) (6) Taxele speciale se fac venit la bugetul local și se încasează **numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază** de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.”*.

La art. 484 alin. (1) - (3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că: *„(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale. (2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare. (3) Taxele speciale se încasează **numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local**, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.”*.

Totodată, avem în vedere art. 81 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, potrivit căruia: *„Reglementările cuprinse în hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene (...) **nu pot contraveni** Constituției României și **reglementărilor din actele normative de nivel superior**.”*.

Aceeași limită rezultă din chiar temeiurile invocate de Consiliul Local al municipiului Bacău în preambulul Hotărârii Consiliului Local nr. 552/19.12.2025. Art. 87 alin. (3) și art. 129 alin. (4) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, permit autorității deliberative să instituie, să stabilească și să aprobe taxele locale ***„în condițiile legii”***.

În consecință, apreciem că prevederile art. 13 lit. a) din Legea nr. 24/2000, republicată, care prevăd că *„proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune”*, sunt încălcate în acest caz. Prevederile criticate nu respectă dispozițiile legislației primare cuprinse în art. 2 alin. (4) pct. 13, art. 3 lit. f) și g), art. 4 alin. (8) și art. 35 alin. (2) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 101/2006, republicată, în art. 30 alin. (1) și (6) din

Legea nr. 273/2006, cu modificările şi completările ulterioare, şi în art. 484 alin. (1) - (3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

Astfel, **în cazul petentului, considerăm că, în ceea ce priveşte încasarea taxei de salubrizare, este necesară o reglementare care să facă referire la utilizarea efectivă a serviciului de salubrizare, corelată cu calitatea şi cantitatea serviciului prestat (principiul *„plăteşte pentru cât arunci”*), şi nu la simpla *„deţinere”* a unui imobil pe raza teritorială a municipiului Bacău.**

Mai mult, chiar pct. 2 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Consiliului Local nr. 552/19.12.2025 prevede că *„Se asigură implementarea instrumentului economic «plăteşte pentru cât arunci» conform prevederilor Hotărârii 12/23.10.2023 a Adunării Generale a Asociaţiei Intercomunitare pentru Salubrizare Bacău”*. Prevederile criticate instituie însă o taxă fixă pe clădire, care nu depinde nici de cantitatea de deşeuri generată, nici de numărul persoanelor. Actul administrativ contravine astfel principiului pe care declară că îl aplică.

În plus, considerăm că, în acest caz, prevederile criticate nu îndeplinesc nici cerinţa de claritate şi previzibilitate prevăzută de art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, care stipulează că: *„Actele normative trebuie redactate într-un limbaj şi stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar şi precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale şi de ortografie”*.

Pct. 10 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Consiliului Local nr. 552/19.12.2025 prevede că, pentru persoanele fizice, taxa datorată se recalculează în situaţiile în care acestea probează cu documente justificative numărul de persoane. Pct. 8 din acelaşi act stabileşte însă o taxă fixă de 365 lei/an pentru fiecare clădire rezidenţială. Din corelarea acestor dispoziţii **nu rezultă cum s-ar putea recalcula, în funcţie de numărul de persoane, o taxă stabilită fix pe clădire**, şi nici dacă proprietarul unei locuinţe în care nu locuieşte nicio persoană datorează vreo sumă. Hotărârea nu reglementează, aşadar, situaţia persoanelor fizice care, deşi deţin în proprietate o locuinţă, nu beneficiază de serviciul de salubrizare aferent şi nu generează deşeuri, întrucât în imobil nu locuieşte nimeni.

Ca atare, apreciem că **taxa de salubrizare criticată se încasează în mod nelegal de la persoanele fizice care deţin în proprietate imobile nelocuite pe raza U.A.T. Municipiul Bacău. Ea este percepută doar prin raportare la calitatea de proprietar al unei clădiri rezidenţiale, fără a se respecta legislaţia primară, care prevede că această taxă se calculează, pentru utilizatorii casnici, în lei/persoană/lună şi se încasează numai de la persoanele care beneficiază efectiv de serviciul de salubrizare.**

Aşadar, serviciul de salubrizare se organizează şi funcţionează pe baza **principiului tarifării echitabile**, corelate cu **calitatea şi cantitatea serviciului prestat**, iar taxele speciale se încasează numai de la persoanele care beneficiază efectiv de serviciile publice locale, cu respectarea principiului *„plăteşte pentru cât arunci”*.

Prin urmare, impunerea taxei de salubrizare tuturor proprietarilor de locuinţe, indiferent dacă aceştia sunt sau nu beneficiarii serviciului de salubrizare, apare ca fiind nelegală şi realizată cu încălcarea prevederilor legale de rang superior[1]. Or, **hotărârile consiliului local trebuie să fie emise în executarea şi cu respectarea legilor, nicidecum cu depăşirea cadrului legal.**

Nici simpla posibilitate teoretică de a utiliza punctele de colectare a deşeurilor nu poate fi asimilată beneficiului efectiv al serviciului. Art. 30 alin. (6) din Legea nr. 273/2006 şi art. 484 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 se referă la persoanele care **beneficiază** de serviciu, iar nu la cele care ar putea beneficia de acesta. Nici teza finală a art. 484 alin. (3) din Codul fiscal nu poate justifica impunerea, întrucât nicio dispoziţie legală nu obligă proprietarul unei locuinţe nelocuite, în această calitate, să efectueze prestaţii din sfera serviciului de salubrizare.

Situaţia petentului ilustrează pe deplin nelegalitatea prevederilor criticate. Petentul locuieşte efectiv în la adresa de domiciliu din , unde produce deşeurile menajere şi unde este cuprins în serviciul de salubrizare. Prin prevederile criticate, **aceeaşi persoană**

---

[1] *A se vedea* Decizia nr. 384/2021 din 7 aprilie 2021, pronunţată de Curtea de Apel Alba Iulia, Secţia de contencios administrativ şi fiscal (dosar nr. 495/85/2020): în privinţa unei taxe speciale de salubrizare instituite pentru imobile nelocuite, instanţa a reţinut că stabilirea taxei pe imobil, iar nu pe numărul de persoane care beneficiază efectiv de serviciu, încalcă principiile tarifării echitabile, corelate cu calitatea şi cantitatea serviciului prestat, precum şi al nediscriminării şi egalităţii de tratament al utilizatorilor, prevăzute de art. 3 lit. f) şi g) din Legea nr. 101/2006, republicată. În acelaşi sens, Tribunalul Vrancea, Sentinţa nr. 375/13.11.2020, Tribunalul Mehedinţi, Sentinţa nr. 39/31.01.2020, Curtea de Apel Ploieşti, Decizia nr. 1364/30.10.2019.

este impusă a doua oară, pentru o locuință în care nu locuiește nimeni din anul 2014 și în care nu se generează vreun deșeu menajer.

Totodată, rugăm instanța să observe că, prin sentința nr. 497/2025 a Tribunalului Bacău, pronunțată în dosarul nr. 490/110/2025, s-a anulat pct. 9 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Consiliului Local nr. 525/20.12.2024 privind stabilirea taxei de salubrizare pentru anul 2025 în municipiul Bacău. Acea prevedere avea același conținut ca prevederile criticate în prezenta cauză.

În decizia definitivă, instanța a reținut că *„pe de o parte este nelegală raportarea taxei de salubritate la imobil, și nu la persoană, iar pe de altă parte, este nelegală perceperea unei taxei pentru simpla deținere a unui imobil în lipsa prestării unui serviciu efectiv"*. A mai reținut că interpretarea sistematică a art. 35 din Legea nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în special prin raportare la art. 35 alin. (3) din aceeași lege, care instituie obligația implementării instrumentului economic *„plătește pentru cât arunci"*, întărește faptul că sarcina de a plăti taxa revine celui care generează deșeurile. Imobilul poate fi un reper administrativ pentru organizarea evidenței fiscale, însă nu poate substitui criteriul legal al persoanei, prevăzut de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Un imobil poate fi locuit de un număr variabil de persoane sau poate fi temporar neocupat, situații în care calculul raportat exclusiv la existența imobilului ar conduce la rezultate incompatibile cu scopul legii.

Potrivit art. 23 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile judecătorești definitive prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii. Cu toate acestea, **Consiliul Local al municipiului Bacău a readoptat pentru anul 2026, prin pct. 3.1 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Consiliului Local nr. 552/19.12.2025, o soluție normativă identică celei anulate definitiv pentru anul 2025**, ignorând efectele unei hotărâri judecătorești definitive pronunțate chiar cu privire la propriul său act.

Mai mult, anexele la Hotărârea Consiliului Local nr. 552/19.12.2025 arată că, din cheltuielile totale de 64.150.000 lei finanțate din taxa de salubrizare, suma de 24.150.000 lei este destinată Serviciului Municipal de Utilități Publice pentru dezinsecție, dezinfecție, deratizare, măturat, spălat, stropit și întreținut căi publice, precum și pentru curățarea și transportul zăpezii (Anexa nr. 4). Or, potrivit art. 35 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prestațiile efectuate în beneficiul întregii comunități locale, pe căile publice și pe spațiile din domeniul public și privat, se finanțează prin **taxe și impozite locale**. Potrivit art. 52 alin. (3) și (4) din aceeași lege, în modalitatea de plată prin taxă, utilizatorii plătesc o singură taxă de salubrizare, care reprezintă **suma taxelor distincte** pentru gestionarea deșeurilor de hârtie, metal, plastic și sticlă și pentru gestionarea deșeurilor reziduale. Prin urmare, nici eventuala susținere că taxa ar acoperi servicii de care beneficiază întreaga comunitate, inclusiv proprietarii locuințelor nelocuite, nu poate justifica prevederile criticate.

În consecință, în mod nelegal, Consiliul Local al municipiului Bacău, județul Bacău, a adoptat hotărârea criticată, prin care obligă persoanele fizice care dețin în proprietate o locuință, inclusiv o locuință nelocuită, la plata taxei de salubrizare **indiferent dacă aceste persoane beneficiază în mod real de serviciul plătit**. Au fost astfel **încălcate principiile tarifării echitabile, corelate cu calitatea și cantitatea serviciului prestat, și al nediscriminării și egalității de tratament al utilizatorilor serviciului de salubrizare**, prevăzute de legea privind serviciul de salubrizare a localităților.

În concluzie, având în vedere motivele expuse mai sus, **vă rugăm să admiteți cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată**.

În drept, înțelegem să ne întemeiem cererea de chemare în judecată pe toate dispozițiile invocate în cuprinsul prezentei cereri.

Probe,

În dovedirea celor susținute în cererea de chemare în judecată, **solicităm încuviințarea administrării probei cu înscrisuri**, pe care o considerăm pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei, precum și a oricărui alt mijloc de probă admis de lege care se va dovedi ulterior necesar, util și pertinent în prezenta cauză.

În susținerea cererii, în cadrul probei cu înscrisuri, **anexăm în copie certificată înscrisurile identificate conform opisului întocmit în acest sens.**

Solicităm judecarea prezentei cauze şi în lipsa părţilor, în temeiul art. 223 alin. (3) coroborat cu art. 411 alin. (1) pct. 2 teza finală din Codul de procedură civilă.

Depunem prezenta cerere de chemare în judecată în 4 (patru) exemplare, în original, împreună cu înscrisurile anexate, în copie certificată, unul pentru instanţă şi restul pentru comunicare către părţi.

Avocatul Poporului,

Renate WEBER

DOMNULUI PREŞEDINTE AL TRIBUNALULUI BACĂU